

Pooled

Kaebuse esitaja: Souzana Berkizi-Nikolakaki

Vastustaja: Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Ese

Eelotsusetaotlus — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368), lisa klausli 8 punkti 3 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, millega kehtestatakse nõude aegumistähtaeg tähtajaliste töölepingute muutmisel tähtajatuteks töölepinguteks

Resolutsioon

1. ELTL artikli 155 lõiget 2 ning 18. märtsil 1999 sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, mis on lisatud nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu presidendi dekreedi 164/2004 — millega kehtestatakse avalikus sektoris tähtajalise töölepingu alusel tööle võetud töötajaid puudutavad sätted — artikli 11 lõige 2, mille kohaselt peab töötaja, kes soovib, et järjestikused tähtajalised töölepingud, mida võib pidada kuritarvituslikeks, muudetakse tähtajatuks töölepinguks, esitama pädevale ametiasutusele taotluse kahekuuse aegumistähtaaja jooksul kõnealuse dekreedi jõustumisest, tingimusel et see tähtaeg ei ole ebasoodsam, kui siseriiklikus tööõiguses sarnasteks taotlusteks määratud tähtaeg, ega muuda liidu õigusega ette nähtud õiguste kasutamist võimatuks või ülemäära raskeks — mida tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul kontrollida.
2. Tähtajalise töö raamkokkuleppe klausli 8 punkti 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu presidendi dekreedi 164/2004 artikli 11 lõige 2, mille kohaselt peab töötaja, kes soovib, et järjestikused tähtajalised töölepingud, mida võib pidada kuritarvituslikeks, muudetakse tähtajatuks töölepinguks, esitama pädevale ametiasutusele taotluse kahekuuse aegumistähtaaja jooksul kõnealuse dekreedi jõustumisest, samas kui sellest kuupäevast varasemate samalaadsete siseriiklike õigusnormidega ette nähtud vastavaid tähtaegu oleks pikendatud, — kui kõnealused õigusnormid ei mõjuta tähtajalise töölepinguga töötajate üldist kaitset.

(¹) ELT C 221, 14.8.2010.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 10. jaanuaril 2011 — WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH versus Hauptzollamt Hamburg Jonas

(Kohtuasi C-10/11)

(2011/C 120/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg Jonas

Eelotsuse küsimus

Kas ekspordideklaratsiooni või kontrolleksemplari T5 lahtrisse 2 tehtud kande tollivormistujärgne parandamine eksporditolliasutuse poolt on toetuse maksmiseks pädevale Hauptzollamtile (peatolliasutus) siduv? (¹)

(¹) Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 7. veebruaril 2011 — JPMorgan Chase N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited versus Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts

(Kohtuasi C-54/11)

(2011/C 120/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch ja J.P. Morgan Securities Limited.

Vastustaja: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts

Eelotsuse küsimused

1. Kui siseriiklik kohus peab nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ („Brüsseli I määrus”) artikli 22 lõiget 2 ja artiklit 25 silmas pidades otsustama, mis on menetluse ese ja millega on menetlus olulises osas seotud, siis kas ta peab arvestama üksnes hageja(te) nõudeid või peaks ta arvesse võtma ka kostjate esitatud vastuväiteid ja argumente?
2. Kui pool tõstatab menetluse käigus küsimuse, mis kuulub Brüsseli I määruse artikli 22 lõike 2 kohaldamisalasse, näiteks äriühingu või muu juriidilise isiku organi otsuse kehtivuse küsimuse, siis kas sellest tuleneb tingimata, et niisugune küsimus moodustab menetluse eseme ja et menetlus on olulises osas seotud selle küsimusega, kui see küsimus võib otsustavalt mõjutada menetluse tulemust, olenemata menetluse käigus tõstatatud muude küsimuste arvust ja laadist ning sellest, kas kõik need teised küsimused või osa neist võivad menetluse tulemust samuti otsustavalt mõjutada?
3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas selleks, et teha kindlaks, mis on menetluse ese ja millise küsimusega on menetlus olulises osas seotud, peab siseriiklik kohus kaaluma menetlust tervikuna ning kujundama üldise hinnangu selle kohta, mis on menetluse ese ja millise küsimusega on menetlus olulises osas seotud; kui ei, siis millist kriteeriumi peaks siseriiklik kohus kasutama, et neile küsimustele vastata?

⁽¹⁾ ELT L 12, lk 1, ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Nancy (Prantsusmaa) 9. veebruaril 2011 — Association Kokopelli versus Graines Baumaux SAS

(Kohtuasi C-59/11)

(2011/C 120/08)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Nancy

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Association Kokopelli

Vastustaja: Graines Baumaux SAS

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu direktiivid 98/95/EÜ ⁽¹⁾, 2002/53/EÜ ⁽²⁾ ja 2002/55/EÜ ⁽³⁾ ning komisjoni direktiiv 2009/145/EÜ ⁽⁴⁾ on kehtetud tulenevalt Euroopa Liidu järgmistest põhiõigustest ja aluspõhimõtetest, see tähendab tulenevalt majandustegevuse vabadusest, proportsionaalsuse, võrdsuse või diskrimineerimiskeelu põhimõttest, kaupade vabast liikumisest ning toidu ja põllumajanduse taimede geneetilisi ressursse käsitleva rahvusvahelise lepingu alusel võetud kohustustest, eelkõige osas, milles nende direktiividega on kehtestatud piirangud vanade sortide seemnete ja taimede tootmisele ja turustamisele?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. detsembri 1998. aasta direktiiv 98/95/EÜ, millega muudetakse siseturu konsolideerimise, geneetiliselt muundatud taimesortide ja taimede geneetiliste ressursside osas direktiive 66/400/EMÜ, 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 66/403/EMÜ, 69/208/EMÜ, 70/457/EMÜ ja 70/458/EMÜ peediseemne, söödakultuuride seemne, teraviljaseemne, seemnekartuli, õli- ja kiudtaimede seemne ja kõögiviljaseemne turustamise ning ühise põllumajandus- taimesortide kataloogi kohta (EÜT 1999, L 25, lk 1; ELT eriväljaanne 3/24, lk 334).

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/53/EÜ ühise põllumajandus- taimesortide kataloogi kohta (EÜT L 193, lk 1; ELT eriväljaanne 3/36, lk 281).

⁽³⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/55/EÜ kõögiviljaseemne turustamise kohta (EÜT L 193, lk 33; ELT eriväljaanne 3/36, lk 313).

⁽⁴⁾ Komisjoni 26. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/145/EÜ, millega sätestatakse teatavad erandid traditsiooniliselt teatavates paikkondades ja piirkondades kasvatatud ja geneetilisest erosioonist ohustatud kõögivilja rahvaselektisioonide ja -sortide ning selliste kõögiviljasortide heakskiitmiseks, millel ei ole põllukultuuride tööstusliku tootmise puhul tegelikku väärtust, kuid mis on aretatud eritingimustes kasvamiseks, ning kõnealuste rahvaselektisioonide ja sortide seemnete turustamiseks (ELT L 312, lk 44).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Rovereto (Itaalia) 11. veebruaril 2011 — Kriminaalasi John Austine-i süüdistuses

(Kohtuasi C-63/11)

(2011/C 120/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Rovereto

Põhikohtuasja pooled

John Austine

Eelotsuse küsimus

Kas lojaalse koostöö ja direktiivide kasuliku mõju põhimõtete seisukohast tuleb direktiivi 2008/115/EÜ ⁽¹⁾ artikleid 15 ja 16 tõlgendada nii, et need keelavad liikmesriigil sätestada, et see, kui riigis ebaseaduslikult viibiv kolmanda riigi kodanik ei tee